

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2092

Κυρ. Πατ. Α' Οἰκ. Συνόδου (Ἰω. 17,1-13)
20 Μαΐου 2018

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Χριστιανέ, εἶσαι ὠπλισμένος;

«Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα...» (Ἰω. 17,1)

Ὁλόκληρη, ἀγαπητοί μου, ἡ σημερινὴ περικοπὴ τοῦ εὐαγγελίου εἶνε **προσευχή**.

Εἶνε ἓνα μέρος –γιὰ τὴν ἀκρίβεια ἀποτελεῖ τὴν ἀρχή– τῆς προσευχῆς ἐκείνης, ἡ ὁποία ἀπὸ τοὺς θεολόγους τῆς Ἐκκλησίας μας ὠνομάστηκε **ἀρχιερατικὴ προσευχή** τοῦ Κυρίου. Πῶς πῆρε τὸ ὄνομα αὐτό; Ἀπὸ τὴν δογματικὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας μαθαίνουμε, ὅτι τρία εἶνε τὰ ἀξιώματα τοῦ Χριστοῦ· τὸ ἀρχιερατικόν, τὸ προφητικόν καὶ τὸ βασιλικόν. Ἄλλες ἐνέργειές του τὶς ἔκανε ὡς ἀρχιερεὺς, ἄλλες τὶς ἔκανε ὡς προφήτης, καὶ ἄλλες τὶς ἔκανε ὡς βασιλεὺς. Σ' αὐτὰ ποὺ ὁ Κύριός μας ἐνήργησε ὡς ἀρχιερεὺς ἀνήκει καὶ ἡ προσευχή. Πολλὲς φορὲς ἀναφέρουν τὰ εὐαγγέλια ὅτι προσευχήθηκε ὁ Χριστὸς κατὰ τὸν ἐπίγειο βίον του. Καὶ ἐπειδὴ ἡ προσευχὴ αὐτῆ τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς εἶνε ἡ πιὸ σημαντικὴ ἀπ' ὅλες τὶς προσευχάς του, ὠνομάστηκε κατ' ἐξοχὴν **ἀρχιερατικὴ προσευχή**.

Ὁ μέγας ἀρχιερεὺς μας Χριστὸς ἀπηύθυνε τὴν προσευχὴ αὐτὴ πρὸς τὸν οὐράνιο Πατέρα του κατὰ **τὴν τελευταία νύχτα τῆς ἐπιγείου ζωῆς του**, τὸ βράδυ τῆς Μεγάλης Πέμπτης. Στὸ τέλος τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, ἀφοῦ παρέδωσε στοὺς μαθητάς του τὰ φρικτὰ μυστήρια, τὸ μυστήριον τῆς θείας εὐχαριστίας, σὲ στιγμὲς μοναδικὰ καὶ ἀνεπανάληπτες, εἶπε τὴν προσευχὴ αὐτῆ. Σὲ λίγο μαζὶ μὲ τοὺς ἀποστόλους του ἐπρόκειτο ν' ἀφήσῃ πλέον τὸ ὑπερῶο τῶν Ἱεροσολύμων, γιὰ νὰ βγῆ ἔξω καὶ νὰ βρεθῆ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, στὸν κήπο τῆς Γεθσημανῆ.

Ἡ ἀρχιερατικὴ προσευχὴ του ἦταν τὸ ἐπιστέγασμα τῆς τελευταίας παρατεταμένης διδασκαλίας τοῦ Κυρίου στοὺς μαθητάς του – εἶνε ἐκείνη ποὺ ἀκοῦμε τὴ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα στὸ πρῶτο καὶ μεγαλύτερο ἀπὸ τὰ δώδεκα εὐαγγέλια τῆς ἀκολουθίας τῶν Ἀχράντων

Παθῶν. **Ἡ μακρὰ αὐτὴ διδασκαλία** τοῦ Κυρίου, ποὺ περιέχει τὶς πιὸ σημαντικὰ παραγγελίες του, τὴν πολὺτιμη **διαθήκη** ποὺ ἀφήνει πρὶν ἀπὸ τὸν ζωοποιὸ θάνατό του, περιέχεται σὲ τέσσαρα κεφάλαια τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου (τὸ 13ο, τὸ 14ο, τὸ 15ο καὶ τὸ 16ο).

Ἄν τώρα μὲ τὴ διδασκαλία αὐτὴ ὁ Χριστὸς ἔρριξε τὴ νύχτα ἐκείνη φῶς οὐράνιον στὴ διάνοια τῶν μαθητῶν, μὲ τὴν **προσευχὴ** ποὺ ἀκολούθησε στὸ τέλος τῆς διδασκαλίας θέρμανε τὴν καρδιά τους καὶ ἄνοιξε μέσα της βαθύτερα τὰ αὐλάκια γιὰ νὰ δεχτοῦν τὸν θεῖο σπόρο. Πρὸ παντὸς ὅμως ἡ προσευχὴ αὐτὴ ὠπλισε μὲ δύναμι, θάρρος καὶ ἐλπίδα τοὺς ἀγίους ἀποστόλους, οἱ ὁποῖοι σὲ λίγο θὰ μείνουν μόνοι καὶ θὰ σκορπίσουν, καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ κληθοῦν νὰ βαδίσουν κι αὐτοὶ μὲ τὴ σειρά τους τὴν ὁδὸ τοῦ μαρτυρίου. Γιατὶ οἱ τελευταῖες φράσεις τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου ἦταν λόγια ποὺ προμήνυαν θυέλλες καὶ καταιγίδες. «Ἐν τῷ κόσμῳ», τοὺς προεἶπε ὁ Θεῖος Διδάσκαλος, «**θλίψιν ἔξετε** (στὸν κόσμον θὰ δοκιμάσετε θλίψιν)· **ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον** (ἀλλὰ νὰ ἔχετε θάρρος, ἐγὼ ἔχω νικήσει τὸν κόσμον)» (Ἰω. 16,33).

Καὶ ἀμέσως μετὰ ἀπὸ τὰ λόγια αὐτὰ ὁ Διδάσκαλος ὑψώνει τὰ μάτια του στὸν οὐρανὸ καὶ προσεύχεται! Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο διδάσκει τοὺς μαθητάς του μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὅτι στὸν καιρὸ τῶν θλίψεων, ποὺ θὰ συναντήσουν στὴν πορεία τους, πρέπει κι αὐτοὶ **νὰ καταφεύγουν μὲ τὴν προσευχὴ τους στὸ οὐράνιο Πατέρα**.

Ἡ προσευχὴ, ἀγαπητοί μου! Νὰ τὸ ὄπλο τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ μεταχειρισθοῦν οἱ ἀπόστολοι, ὅταν βρεθοῦν ἀντιμέτωποι μὲ τὸν κόσμον, ποὺ μὲ ὅλα τὰ δικά του ὄπλα θὰ ζητοῦσε νὰ τοὺς ἐξαφανίσῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς.

Καὶ πράγματι τὸ ὄπλο αὐτὸ **τὸ χρησιμοποῖ-**

ησαν πολὺ ἀποτελεσματικὰ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, ὅπως βλέπουμε στὶς Πράξεις καὶ στὶς Ἐπιστολές τους. Μιμήθησαν τὸ παράδειγμα τοῦ Διδασκάλου τους, ὁ ὁποῖος πρὶν δώσει τὶς ἀποτελεσματικὲς μάχες του κατὰ τοῦ διαβόλου προσευχόταν. Προσευχήθηκε στὴν ἔρημο τῶν πειρασμῶν ἀμέσως μετὰ τὴ βάπτισί του ἀπὸ τὸν Ἰωάννη στὸν Ἰορδάνη. Προσευχήθηκε τώρα στὸ Μυστικὸ Δεῖπνο. Θὰ προσευχηθῆ μετὰ ἀπὸ λίγο στὸν κήπο τῆς Γεθσημανῆ. Καὶ προτοῦ νὰ κλείσῃ τὰ μάτια του ἐπάνω στὸ σταυρό, πάλι θὰ προσευχηθῆ. Μέχρι τὴν τελευταία ἀναπνοή του συνεχῶς ἐπικοινωνοῦσε μὲ τὸν οὐράνιο Πατέρα του.

Τὸ παράδειγμα αὐτὸ τοῦ Κυρίου μιμήθηκαν καὶ οἱ μαθηταὶ του. Στὶς κρίσιμες καὶ τρομερὲς περιστάσεις, μέσα στὶς ὁποῖες βρέθηκαν, οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι δὲν λησμόνησαν τὴν προσευχή. **Ἄοπλοι αὐτοὶ κατὰ κόσμον, νίκησαν τὸν κόσμο μὲ τὴν προσευχή τους**· μὴ προσευχῆ ὄχι ὅπως οἱ δικές μας ἀδύναμες προσευχές, ἀλλὰ προσευχῆ γεμάτη πίστι, ἀγάπη καὶ ἐλπίδα στὸν Κύριο, προσευχῆ ποὺ κατέβαζε τὸν οὐρανὸ στὴ γῆ.

Καὶ ἀκριβῶς διότι οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι γνώριζαν ἐξ ἰδίας πείρας **τὴ δύναμι τῆς προσευχῆς**, γι' αὐτό, ὅπως ὁ Διδάσκαλός τους, συνιστοῦν τώρα κι αὐτοὶ θερμὰ τὴν προσευχὴ στοὺς Χριστιανούς. Ὅποιος διαβάσει τὶς ἐπιστολές τους, ἰδίως τὶς ἐπιστολές τοῦ ἀποστόλου Παύλου, βλέπει ὅτι εἶνε γεμάτες ἀπὸ προσευχὲς καὶ προτροπὲς γιὰ προσευχῆ. Νὰ τὶς ἐπαναλάβουμε ἐδῶ; Εἶνε τόσο πολλές, ποὺ οὔτε ὁ χρόνος οὔτε ὁ χῶρος ἐπαρκεῖ.

Μήπως καὶ **τὸ σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα**, ἀπὸ τὶς Πράξεις τῶν ἀποστόλων, **δὲν τελειώνει μὲ προσευχή;** Ἄφηνε ἐκεῖ στὴ Μίλητο τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅπως ὁ Κύριός του, τὶς τελευταῖες του ὑποθήκες, τὴν διαθήκη του μπορούμε νὰ ποῦμε, στοὺς κληρικοὺς τῆς Ἐφέσου, γιατί δὲν ἐπρόκειτο πιά νὰ τοὺς ξαναδῆ. Κι ἀφοῦ τελειώνει τὸ λόγο του, προσέξατε τί λέει τὸ ἱερὸ κείμενο, πῶς κλείνει σήμερα ὁ ἀπόστολος; **«Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο»** (Πράξ. 20,36). Νὰ πῶς οἱ ἀπόστολοι ἀκολούθησαν τὰ ἴχνη τοῦ Κυρίου.

Ἀπὸ ὅλες τώρα τὶς προτροπές τους στοὺς πιστοὺς γιὰ προσευχῆ, ἄς σημειώσουμε ἐδῶ **μία μόνο προτροπὴ** τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Γράφοντας **στοὺς Χριστιανούς τῆς Ἐφέσου** τοὺς συνιστᾷ, νὰ ἐφοδιαστοῦν ἀπαραιτήτως μὲ τὰ ὄπλα ἐκεῖνα, ποὺ θὰ τοὺς βοηθήσουν νὰ βγοῦν νικηταὶ ἀπὸ τοὺς πειρασμούς. Με-

ταξὺ τῶν ὄπλων αὐτῶν, ποὺ ἀπαρτίζουν τὴν πνευματικὴ πανοπλία κάθε πιστοῦ, ὁ θεόπνευστος ἀπόστολος συγκαταλέγει καὶ τὴν προσευχῆ. Ἀκούστε πῶς ἀκριβῶς τὸ λέει· **«Ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι... διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ ὑπὲρ ἑμοῦ...»** (Ἐφ. 6,13,18-19). Ὀπλισθῆτε! φωνάζει ὁ Παῦλος. Ὁ ἐχθρὸς ἐτοιμάζεται νὰ σᾶς ἐπιτεθῆ. Ὀπλισθῆτε μὲ ὅλα τὰ ὄπλα τοῦ Θεοῦ καὶ πρὸ παντὸς μὲ **τὴν προσευχή!** μὲ κάθε εἶδος προσευχῆς (δέησι, ἐξομολόγησι, εὐχαριστία, δοξολογία)· προσευχῆ κάθε στιγμῆ, ἀδιάλειπτα, καρτερικά, μὲ χάρι ἁγίου Πνεύματος· προσευχῆ γιὰ ὅλους τοὺς πιστοὺς ἀδελφούς σας, προσευχῆ καὶ γιὰ μένα ποὺ ἔχω ἀνάγκη.

* * *

Ζοῦμε, ἀγαπητοί μου, σὲ ἡμέρες πονηρῆς. Ποιὸς δὲν τὸ βλέπει; Ὁ σατανᾶς, ἀφοῦ φόρτισε τὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων μὲ ἄγριο μῖσος, ἐξοπλίζει ἤδη καὶ τὰ κράτη μὲ τρομεροὺς **ἐξοπλισμούς**. Ἀπέναντι σ' αὐτὴ τὴν ἐμπαθῆ μάχην οἱ Χριστιανοί, ὅπουδῆποτε στὴ Γῆ κι ἂν βρισκώμαστε, ἄς ἀντιτάξουμε τὴν **πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ**. Ἄς πάρουμε στὰ χέρια μας τὸ ὄπλο τῆς προσευχῆς κι ἄς πολεμήσουμε μ' αὐτό, ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, **«τὰς ἀρχάς, τὰς ἐξουσίας, τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου»** (Ἐ.ἀ. 6,12). Ἄς παρακαλοῦμε τὸν οὐράνιο Πατέρα, νὰ διαλύσῃ τὰ σύννεφα τοῦ μίσους καὶ νὰ χαρίσῃ στὴ Γῆ τὴν εἰρήνην, τὴν ἀγάπην, **τὴν ἐνότητα** ἐκείνη τῶν ψυχῶν, τὴν ὁποία μὲ τόση θερμότητα καὶ κατ' ἐπανάληψιν ζήτησε ὁ Κύριος ἀπὸ τὸν οὐράνιο Πατέρα του γιὰ τοὺς μαθητάς του. Καὶ ὁ οὐράνιος Πατέρας θὰ μᾶς δώσει ὅ,τι τοῦ ζητοῦμε **«ἐν τῷ ὀνόματι»** τοῦ Χριστοῦ. Γιατί ὁ Κύριος τὴ νύχτα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου μᾶς βεβαίωσε· **«Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν** (σᾶς βεβαιῶνω μὲ τὸν πιὸ ἐπίσημο τρόπο) **ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. Ἔως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη»** (Ἰω. 16,23-24).

Χριστιανέ, σὲ ἐρωτῶ καὶ πάλι· **εἶσαι ὀπλισμένος** μὲ τὸ ὄπλο τῆς προσευχῆς; Ἐὰν ὄχι, τότε πῶς θὰ ἀντιμετωπίσης τὶς θλίψεις καὶ τοὺς πειρασμοὺς τοῦ κόσμου τούτου; Ποῦ θὰ βρῆς ἀσφαλισμένο καταφύγιο;

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος